

tja,
kjer mijavka
maček zgubljen.
A potlej!
Vpitje pijane drhali.
Važno zavihani proslavljeni brki.
In pred kopiti tvojih pušk admirali
bežijo v Helsínki
s sklonjeno glavo, sivi in mrki.
Včerajšnje rane ližeš zavzeta,
a znova vidim: spet si okrvavljèna.
Tebi malomeščansko
— o bodi trikrat prekleta! —
in še moje
pesnikovo
— o štirikrat slava ti, blagoslovljena!

1918

ODRASTEL V DNEH SEM

Valerij Jakovljevič Brjusov
(1875—1924)

Odrastel v dneh sem gluhe tème,
ko je ves svet bil nem in tih,
ko je bilo življenje breme
in sluhu nepotreben stih.

A motno slišal sem bučanje
v prepadih kakor daljni grom,
kopit železnih topotanje
in večnega ledu razlom.

In sem ugibal: mi bo dano
uzreti novih dni lazur,
zadihati s svobodo samo,
z nevihtami pomladnih ur.

Štel dni sem, vrsto desetletij,
strmel, kako je padal plen.
Pred mano v rdeči luči sveti
se Cusima in z njo Mukden.

Devetstopeto leto javi
oddaljene svobode žar
in po okrutni vojni pravi
Oktober je zamenjal Februar.

Morda ne bom uzrl cvetenja
tega, kar v dalji se zazna,
a srečen sem, ker za življenja
sem videl slavni dan sveta.

1920

SVOBODA GOLA PRIHAJA

Velimir Vladimirovič Hlebnikov
(1885—1922)

Svoboda gola prihaja,
obdaja s cvetovi ljudi
in mi, ko gremó z njo od kraja,
se menimo z nebom na ti.
Po ščitih, bojavniki, strumno
udarimo geslo miru:
Naj narod zavlada razumno
vselej, za vselej, tamkaj in tu!
Dekleta ob oknih pojó naj
med spevi o davnem pohódu
o vernem podložniku Soncu —
o narodu, novem trinogu.

1917

SVOBODO VSEM

Z vihro nesmrtno čili
vsi za svobodo — tja.
Človek z labodjimi krili
s praporom dela vihra.
Svobode oči so slepeče,
plamen njih reže — ko hlad.
Naj čas ikone v prah zmeče!
Nove narisal bo glad...